

ÜDVÖZÖLJÜK A HÁROMÉVES ROMÁN NÉPKÖZTÁRSASÁGOT

Jelképezze ez a szobor Szeged népének hűségét, ragaszkodását Lenin és Sztálin tanításaihoz

A Szovjetunió és a többi baráti államok küldötteinek jelenlétében, a dolgozók lelkesen ünneplő tömege vett részt a szegedi Lenin—Sztálin-szobor felavatásán

Pénteken délen még frissen csillogtak az első idejű hóhelyek a szegedi Sztálin-park kimagasló, új szobrát borító nagy, fehér leple. Szemben a Pártbizottság épületéről Sztálin elvtárs arcképe nézett a térre, hatalmas vörös drapérián, amelyen nagy betűk hirdették:

„Sztálin nevével épül a világ.” Távolabbról — mintha jelkép lenne — a téli párd levegőn át a Rákosi-hid körvonalai látszóttak, azé a hídé, amely újjáépítésünk egyik alkotása és amelyet a fasiszta rombolás után éppen azoknak köszönhetünk, akiknek szobrát pénteken felavattuk.

Megérkeznek a vendégek

A szobor előtt a Honvédség, az Államvédelmi Hatóság és a Rendőrség díszőrsége állt, a magas parktűkről kiemelkedő zászlórúdon pedig vörös és nemzetiszínű zászlók nyújtottak ünnepélyes kezet a szoborleleplezéshez. Alig múlt el dél, már kezdtek gyülekezni a szobor környékén. Délután 2 órára teljesen benépesült a Sztálin-park és az önkéntes, lelkes csoportok ünnepi hangulatban várakoztak az avatóünnepség kezdetéig. Nemsokára meg is érkeztek vendégeink, s mindegyiküket meleg szeretettel, tapssal köszöntötték a megjelentek. Az ünnepségre érkezők élén jött Révai József elvtárs, népművelési miniszter. Jegyzőnk János elvtárral, a Csongrád-megyei Pártbizottság titkárával, valamint Zombori János elvtárral, a Szegedi Pártbizottság titkárával

és a Pártbizottság többi tagjaival. Velük együtt érkezett Kiss Árpád elvtárs, könnyűipari miniszter, Boldizsár Iván külügyi államtitkár. Szirmai István, a Rádió elnöke, valamint a baráti államok követei, élükön Mihail Szmironov szovjet követségi tanácsossal. Megjelent Hu An Cen, a Kínai Népköztársaság nagykövete, meghatalmazott miniszter, Malnaseanu Auréli, a Román Népköztársaság követe, meghatalmazott miniszter, Heinrich Mine, a Lengyel Népköztársaság magyarországi ügyvivője, dr. Geraszimov Ljuban, a Bolgár Népköztársaság követe, meghatalmazott miniszter, Miroszláv Soncek, a Csehszlovák Népköztársaság követe, Petro Papi, az Albán Népköztársaság követe, Henri Bringham, a Német Demokratikus Köztársaság ügyvivője és Kvon O Dik koreai követ, meghatalmazott miniszter.

Hálánk és szeretetünk jeléül emeltük a Lenin—Sztálin-szobrot

A rendőrszolgák az ünnepség megnyitásként a magyar és szovjet himnuszot játszották el, majd Zombori János elvtárs, a Szegedi Pártbizottság titkára jépett a szobor melletti szónoki emelvényre. Lenin és Sztálin elvtársak irányt-

mutató harcairól, élenjáró tanításairól beszélt, amelynek nyomán megerősödött a szovjet állam és győzelmet arathatott a fasiszmus felett.

— Mi, magyar dolgozók is szabadságunkat és függetlenségünket a

Révai József elvtárs avatóbeszéde

Tisztelt Közönség! Elvtársaim!

A Magyar Népköztársaság kormánya és a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetősége nevében köszöntöm Szeged dolgozóit, a város tanácsát és végrehajtó bizottságát, a szegedi Lenin—Sztálin-szobor leleplezésének ünnepe alkalmából. A minisztériának döntése értelmében hazánk fővárosában, Budapesten is nemsokára állni fog a nagy Sztálin szobra, hirdelve népünk el nem muló háláját és szeretetét felszabadítóink, tanítóink, a haladó emberiség vezetője, a békéharca zászlóvivője iránt.

— A budapesti Sztálin-szobor, a szegedi Lenin—Sztálin-szobor, azokhoz a hősi emlékművekhez csatlakozik, amelyeket a magyar falvak és városok egész sorában emelt az elmúlt hat esztendő alatt a magyar nép azoknak a szovjet katonáknak a tiszteletére, akiknek a vére hullt a magyar haza szabadságáért és függetlenségéért és akiknek győzelmes fegyverei Lenin és Sztálin felszabadító eszméi vezérelték.

Magyarországon nem kevés a szobroknak a száma. A régi rendszer sokszor avatott szentté és emelt piedesztálra olyanokat, akik iránt a tiszteletet erőszakkal próbálták a közvéleményre kényszeríteni. Épp Szeged a megmondhatója annak, hogy ez valóban így volt. De hiába állítottak szobrot a törpéknek, a nép hátat fordított ezeknek a kincstári emlékműveknek. Vanak azonban hazánkban valóban a nép lelkéből fakadó, érzelmeinek megfelelő, szeretetét kifejező szobrok, ilyenek: a Kossuth-, a Petőfi-, a Rákóczi-szobrok és történelmünk, haladó nemzeti

kultúránk többi nagyjainak szobrai. Ezeket az emlékműveket valóban tömegmozgalmak hozták létre. És megvallhatjuk, hogy

még adósak vagyunk történelmünk igazi nagyjainak, még nem emeltünk tetteikhez méltó emlékművet a nagy Hunyadi Jánosnak, a hős Zrínyi Miklósnak és a magyar honvédelem többi hősének, még nem öröklítettük meg méltóképpen Ady Endrét, József Attilát, sőt az igazi Kossuth, az igazi Petőfi szobrai sem állítottuk még fel.

A magyar népi demokrácia nem felejtkezik meg erről az adósságáról. És ezt az adósságát törleszti akkor is, amikor Leninnek és Sztálinnak emel szobrot. Mert

ez a szegedi szobor, a nemsokára Budapesten megvalósuló Sztálin-szobor, a magyar nép lelkéből fakadnak, érzelmeit tükrözik, szeretetét fejezik ki

azok iránt, akiknek nevéhez, akiknek eszméjéhez nemcsak a világtörténelem, hanem a magyar történelem legnagyobb fordulata is fűződik. Tudjuk jól, hogy Lenin és Sztálin a Szovjetunió, a nemzetközi munkásosztály, az egész haladó emberiség vezéralakjai, akiknek neve az egész emberi történelem új korszakát jelzi. De a magyar nép történelmébe épp azzal vonultak be és tartoznak bele, hogy a békéért, a világszabadságért, a szocializmusért küzdve segítettek nekünk is, irányt mutattak nekünk is,

megtanítottak bennünket is arra, hogyan kell szabadlenni és építeni a dolgozó

Szovjetunió fasiszmus felett aratott győzelmének köszönhetjük — mondotta — A magyar nép szabadságával élni tudott. Pártunk, Rákosi elvtárs vezetésével politikai, gazdasági és kulturális téren hatalmas eredményeket értünk el.

Taps és éljenzés csattant fel ezeknél a szavaknál és messze szállt a percekig tartó kiáltás: „Sztálin, Rákosi!” — „Éljen a Párt!”

Azokról az eredményekről szólt még Zombori elvtárs, amelyek Szegeden jelzik a felszabadulás utáni hatalmas építőmunka útját és hozzáfűzte, hogy Szeged népe az ország népével együtt Lenin és Sztálin tanításai nyomán, Pártunk, Rákosi elvtárs vezetésével szilárdan halad a szocializmus építésének útján.

— Szeged népe — mondotta beszéde végén — a Szovjetuniótól kapott szabadságért, mindazért a hatalmas segítségért, amelyet a Sztálin elvtárs-vezette szovjet néptől kapott, hálája és szeretete jeléül szobrot emelt Lenin és Sztálin elvtársaknak. Ezzel is kifejezi szeretetét és háláját a nagy szovjet nép és Sztálin elvtárs iránt, kifejezi akarátát a szocializmus építése mellett és azt a szilárd elhatározását, hogy szabadságát, függetlenségét és minden eddigi eredményét megvédi a háborús gyújtogatók, a háborúra uszítókkal szemben. Szeged népe az ország dolgozó népével egységesen sorakozik fel Pártunk, Rákosi elvtárs vezetésével a világ nyolcszázmillió békéért harcoló népeivel, amely Sztálin elvtárs vezetésével küzd a béke megvédéséért.

Újabb tapsal és éljenzéssel jutatták kifejezésre egyetértésüket az ünnepelők, majd Révai József elvtárs mondotta el a következő avatóbeszédét

nép szabad és független, szocialista hazáját.

Ez a szegedi szobor, amelynek leleplezésére gyűltünk ma össze, Lenint és Sztálint együtt ábrázolja. Lenint, aki megszervezte a világ első győzelmes munkaforradalmát, megteremtette a történelem első szocialista államát, aki alapítója volt a Szovjetunió győzelmes Bolsevik Pártjának, a mi nagy mintaképünknek. És Sztálint, aki önmagát azzal jellemezte, hogy szerényen Lenin híves tanítványának vallotta magát. Sztálin valóban az: Lenin hűséges tanítványa, de egyben több is ennél: Lenin lángszű segítőtársa, tanításainak és művének folytatója és továbbfejlesztője. Sztálin zseniális, tudományos előrelátása, forradalmi, államférfiúi és hadvezéri erélye és lángelméje, az a képessége, hogy a szocializmus, a kommunizmus építésének ügyét milliók és százmilliók ügyévé tudta tenni: fejlesztette a Lenin halálakor még fiatal szovjet államot szocialista világhatalommá, amely a második világháborúban megszabadította az emberiséget a fasiszmus lidércnyomásától és amely ma az imperialista háborús uszítók és támadók fenyegetéseivel szemben erejével és eszméjével védi az emberiség békéjét, a népek szabadságát és a társadalmi haladás nagy ügyét.

Jelképezze ez a szobor, amelyet ma leleplezünk, a magyar nép megingathatatlan hűségét Lenin és Sztálin országáért, Lenin és Sztálin tanításai iránt és ezzel egyben a magyar népnek azt az elszánt akarát is, hogy Lenin és Sztálin eszméit, a függetlenség, a béke, a szocializmus ügyét, a saját ügyének tekintti és megvédi életre-halálra.

Jelképezze ez a szobor Szeged népének hűségét és ragaszkodását is Lenin és Sztálin tanításaihoz, amelyek jegyében újjászülött és újjászülötlik országunk és vele Szeged városa is. Emlékezzünk Szeged népe, ha erre a szoborra tekint, arra, hogy Szeged volt Magyarország egyik első felszabadított nagy városa, az a város, amely hat évvel ezelőtt Lenin és Sztálin legjobb magyar tanítványát, Rákosi Mátyást küldte első képviselőjeként az ideiglenes nemzetgyűlésbe.

Emlékezzünk Szeged népe e szoborra tekintve, azokra a harcokra, amelyeket a magyar munkásosztálynak, a magyar kommunistáknak, a Magyar Dolgozók Pártjának meg kellett vívnia a külső és belső ellenséggel, hogy a dolgozó nép, a dolgozó parasztsággal szövetséges munkásosztály, amely testvérien együtt dolgozik a néphez hű értelmiséggel, való-

Dénes Leó elvtárs, a Városi Tanács végrehajtó bizottságának elnöke vette át ezután a szobrot, rövid ünnepi beszéddel. Hangoztatja, hogy Szeged népe mélyen, őszintén ünnepel ezen a napon, hiszen Leninnek, Sztálinnak szobrot emelni nemcsak a kommunistáknak, az öntudatos dolgozóknak, hanem az egész város lakosságának közös ünnepe.

— Itt, Szegeden különösen meg kell becsülnünk a tisztánlátó lenini-sztálini külpolitika irányvonalát. Csak ennek segítségével ismerhetjük fel az innen hat kilométerre lévő, a jugoszláv népet eláruló Tito orvgyilkos szándékát, hazánk és a többi békeszerető népek ellen. De a lenini-sztálini tanítás segítségével ismerjük fel barátainkat is, és fűzzük még szorosabbra kapcsolatainkat a békeszerető népek nagy táborával.

A város dolgozói nevében vette át Dénes elvtárs a szobrot, amelyről beszéde közben hült le a leple és a megjelentek elé tárult Lenin és Sztálin elvtársak ércbeöntött, monumentális alakja. Tápai Antal szobrászművész művészen mintázott alkotása. Amikor a szobor hatalmas alakjai az ünneplők szeme elé tűntek, egyszerre tört elő a lelkesedés mindenkiből és szinte egyszerre kiáltották: — Éljen Sztálin!

DÍSZELŐADÁS A SZEGEDI NEMZETI SZÍNHÁZBAN

Este a Szegedi Nemzeti Színházban díszelőadáson vettek részt Szeged dolgozói a szoboravatás alkalmából. Zsúfólásig megtelt a Szegedi Nemzeti Színház nézőtere. A műsorban nemcsak színészek, hanem Szeged legszélesebb dolgozó rétegei, a legkiválóbb kultúracsoporthoz, énekkarok tagjai szerepeltek, több mint kétórás művészen összeállított, történelmi távlatú előadásban.

A díszelőadás első jelenete azt érzékeltette, hogy Szeged dolgozói milyen szeretettel fogadták a felszabadító szovjet csapatokat. Mozgalmas kép követte az első jelenetet: a színpadon ünneplő dolgozók tömegéből az új Lenin—Sztálin-szobor mása emelkedett ki és a dolgozók lelkes ünnepléssel tüntettek — nemcsak a színpadon, hanem a nézőtérben is — a felszabadító Szovjetunió mellett.

A műsor további része a Bolsevik Párt megalakulásának idejére, a százelejei illegális öszejevoetelek korára vitte vissza a nézőket és innen vezette vé-

ban úrrá legyen saját hazájában.

Ez a szobor legyen jelképe és kifejezője annak a győzelemnek, amelyet e harcban sikerült kivívunk és amelynek következtében Szeged városa is a dolgozóké lett, a magyar szocialista építő munka, az új magyar kultúra egyik jelentős központjává. Legyen Szeged népe büszke erre a szoborra és véssé, szívébe és agyába, hogy az a szikra, amelyre a magyar jövő épül: a Szovjetunió és a Magyar Népköztársaság egyre mélyülő barátsága és egyre szorosabb szövetsége.

A szegedi Lenin—Sztálin-szobor leleplezése alkalmából fogadjuk meg, hogy példát veszünk róluk, akiket e szobor ábrázol: állhatatosak leszünk a harcban, és a munkában és mi is helytállunk: a békéért, a szocializmusért, a hazáért.

Többször szakította meg Révai József elvtárs beszédét a megjelenetek hosszú és lelkes éljenzése, a beszéd végén pedig percekig át hallatszott a dörgő kiáltás:

— Harcolunk a békéért! — Sztálinnal a békéért!

E szobor figyelmeztessen kötelességeinkre

Az éljenzés elcsendesedése után ismét Dénes elvtárs szólt:

— E szobor figyelmeztessen bennünket mindenkor azokra a kötelességekre, amelyeket tőlünk nagy Pártunk és Lenin, Sztálin legnagyobb magyar tanítványa, Rákosi elvtárs elvár s amelyeknek meg is akarunk felelni.

Köös Olga, a Szegedi Nemzeti Színház művésznője Lódi Ferenc, a fiatal szegedi költő „Szeretet és hála lángja” című versével köszöntötte az ország első Lenin—Sztálin-szobrát, amely hirdeti majd a Tiszapartján Szeged dolgozóinak háláját, szeretetét tanítómestereink, útmutatóink és felszabadítóink iránt.

Hívek leszünk tanításaihoz

Felhangzott végül az Internacionálé és az ünneplők együtt énekeltek a Rendőrszolgákkal, Batárok, erősen csegett a proletariátus harci énekének dallama s a Tisza vízé messze vitte a hangokat lefelé, arra, ahol a Tito-banda zsarnoksága alatt szenved a jugoszláv nép.

Már vége volt az ünnepségnek, de a tömeg alig akart elmozdulni, sőt mindannyian még közelebb jöttek a szoborhoz, szeretettel simogatták végig tekintetükkel Lenin és Sztálin elvtársak kemény, határozott alakját és ezekben a tekintetekben benne volt a gondolat is: hívek leszünk hozzájuk, hívek leszünk tanításaihoz.

gig jelenettel, dalokkal, táncokkal, énekkari és zenekari számokkal a nagy Bolsevik Párt és Sztálin elvtárs életének kiemelkedő eseményeit egészen napjainkig, a mindinkább szélesedő békemozgalomig, amikor „Sztálin nevével épül a világ.”

A műsor rendkívül ötletesen mutatta be az egyes korszakokat: a Nagy Októberi Szocialista Forradalom győzelmét, az öt éves tervek, a szocialista építés megkezdését, a sztálini alkotmány megszületését, a sztálini nemzetiségi politika diadalát, a kultúrforradalom idejének mind szélesebb kibontakozását, a fasiszták feletti diadalt és a napjainkban egyre inkább győzedelmeskedő békemozgalmat. A műsor végén győzelmesen hangzott a városi Békevilágkongresszus kiáltványának figyelmeztetése: „A békét nem lehet k'vární, a békét ki kell harcolni”, majd az összes énekkarok és a rendőrszolgákkal egyesített filmharmóniai zenekar hatalmas erővel játszotta el a Sztálin-kantátát.